

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 9C/23/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2516200664
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Horváthová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2516200664.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Dominikou Horváthovou v spore žalobcov: 1/ V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, XXX XX M., 2/ X. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, XXX XX M., 3/ V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, XXX XX M., právny zástupca: Roman Kvasnica a partneri s.r.o., IČO: 36 866 598, so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, proti žalovanému: T. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X. P. XXX/X, XXX XX M., toho času: Ú. R., X. XXX/XX, R., právny zástupca: JUDr. Mária Jezerská, advokát, so sídlom Hlavná 42, 917 00 Trnava, o ochranu osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu vo výške 40.000,- eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni v 2. rade sumu vo výške 40.000,- eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi v 3. rade sumu vo výške 35.000,- eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalobca v 1. rade a žalobkyňa v 2. rade m a j ú p r á v o na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

V. Žalobca v 3. rade m á p r á v o na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 75 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca v 1. rade sa žalobou podanou na súde dňa 05.02.2016 pod sp. zn.: 9C/23/2016 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 40.000,- eur a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 11.09.2015 zhruba o 02:00 hod v obci M. žalovaný spoločne s jeho maloletým synom fyzicky napadol opakovanými údermi a kopmi najmä do oblasti hlavy V. K., nar. XX.XX.XXXX, čím mu spôsobili zakrvácanie pod obaly mozgu a do komôr mozgu, krvné podliatiny, pomliaždenie krčného svalstva, prelomenie štítnej chrupky, pomliaždenie zápobrušia vľavo, v dôsledku ktorých došlo k zlyhaniu centrálnej nervovej sústavy - mozgovej smrti. Voči žalovanému bolo vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin vraždy. Žalobca je otcom neb. V. K.. S odkazom na § 11, § 13 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, čl. 15 ods. 1 a 2 Ústavy SR, čl. 10 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, žalovaný zasiahol protiprávnym konaním do osobnostnej práv a emocionálnej sféry žalobcu. V dôsledku straty svojho syna je žalobca ochudobnený o plnohodnotný rodinný život so svojím nebohým dieťaťom, o poskytovanie si vzájomnej lásky a starostlivosti. Žalobca utrpel nielen citovú ujmu, ale bol vystavený pocitom úzkosti, smútku a

zúfalstva, pričom tieto pocity pretrvávajú. Žalobca stratil možnosť rozvíjať vzťahy so synom, vidieť ho dospieť, zmaturovať, nájsť si prácu, partnerku, tešiť sa z vnúčat. Vzhľadom na povahu ľudského života, závažnosť, okolnosti a následok úmyselného konania žalovaného nemožno takýto následok reparovať iba formami morálneho zadosťučinenia, ktoré sú v danom prípade nedostačujúce. Žiadna suma nie je dostatočná na to, aby nahradila život syna, náhrada nemajetkovej ujmy neslúži ako náhrada za život neb. V. K., ale predstavuje zmiernenie negatívnych následkov jeho straty. Výšku nemajetkovej ujmy žalobca vyčíslil s prihliadnutím na brutálne okolnosti prípadu a obzvlášť závažnú povahu spôsobeného následku. Žalobca navrhol výsluch žalobcu a predložil nasledovné listiny: uznesenie o vzatí do väzby zo dňa 14.09.2015, rodný list V. K., úmrtý list, navrhol pripojiť trestný spis ČVS: KRP-87/1-VYS-TT-2015.

3. K žalobe žalobca pripojil návrh na nariadenie predbežného opatrenia - zákaz nakladania s bytom č. XX v bytovom dome súp. č. XXX vedeným na liste vlastníctva č. XXXX, kat. úz.: M. vo vlastníctve žalovaného. Uznesením zo dňa 01.03.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.03.2016 súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým zakázal nakladať žalovanému s predmetnou nehnuteľnosťou do právoplatného skončenia konania o ochranu osobnosti. Písomným podaním doručeným súdu dňa 04.04.2016 žalobca podal návrh na vydanie predbežného opatrenia zákazu pokračovať vo výkone záložného práva Prima banka Slovensko, a.s. vo vzťahu k bytu č. XX vedeného na liste vlastníctva č. XXXX, kat. úz. M. vo vlastníctve žalovaného. Uznesením zo dňa 04.05.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.05.2016 súd návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol. Písomným podaním doručeným súdu dňa 06.09.2016 žalobca podal návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia vo vzťahu k bytu č. XX v bytovom dome súp. č. XXX vedeným na liste vlastníctva č. XXXX, kat. úz.: M. vo vlastníctve žalovaného na zabezpečenie pohľadávky žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy. Uznesením zo dňa 06.10.2016 súd nariadil zabezpečovacie opatrenie. Podaním zo dňa 23.11.2016 žalovaný podal voči uzneseniu odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn.: 24Co/17/2017 zo dňa 01.03.2017 bolo napadnuté uznesenie potvrdené.

4. K žalobe sa vyjadril žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne písomným podaním doručeným súdu dňa 25.05.2017 a uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn.: 9Tk/1/2016 zo dňa 21.12.2016 bol uznaný za vinného a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 19 rokov. Úmysel usmrtiť V. K. nemal, obaja boli pod vplyvom alkoholu. Následkov jeho konania je mu ľúto. Žalovaný je rozvedený a do starostlivosti mu bolo zverené nezaopatrené dieťa - jeho syn. Vo výkone trestu je zaradený do pracovného procesu ručné šitie obuvi, avšak príjem mu nepostačuje ani na krytie výživného pre syna vo výške 100,- eur. Žalovaná suma je neproporcionálna, v Belgicku za smrť dieťaťa priznali sumu 12.500,- eur a vo Francúzsku 20.000,- eur. Okrem príjmu, ktorý má, vlastní len 3-izbový byt vo M.. Žiadal, aby súd prihliadol na osobné a majetkové pomery.

5. Podaním doručeným súdu dňa 31.08.2018 žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne požiadal o spojenie vecí s konaním pod sp. zn.: 7C/12/2018, ktoré sa vedie na Okresnom súde Piešťany. Uznesením zo dňa 07.01.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.01.2019 súd spojil konanie sp. zn.: 9C/23/2016 a 7C/12/2018 na spoločné konanie.

6. Vo veci pôv. sp. zn.: 7C/12/2018 sa žalobou podanou na súd dňa 14.03.2018 žalobkyňa v 2. rade a žalobca v 3. rade domáhali, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie každému z nich 40.000,- eur titulom nemajetkovej ujmy a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnili zhodne so žalobcom v 1. rade s tým, že žalobkyňa v 2. rade bola matkou a žalobca v 3. rade bratom neb. V. K.. Pripojili rozsudok Okresného súdu v Trnave sp. zn.: 9Tk/1/2016 zo dňa 21.12.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.03.2017.

7. K žalobe sa vyjadril žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne písomným podaním doručeným súdu dňa 07.05.2018 zhodne s vyjadrením vo veci 9C/23/2016 a poukázal na českú právnu úpravu. Hoci je mu ľúto, žalobcovia prišli o syna a brata, súd by mal prihliadať na jeho osobné a zárobkové pomery.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav veci:

9. Z uznesenia Krajského riaditeľstva policajného zboru v Trnave, odbor kriminálnej polície, ČVS: KRP-87/1-VYS-TT-2015 zo dňa 11.09.2015 súd zistil, že voči žalovanému bolo vznesené obvinenie pre

obzvlášť závažný zločin vraždy neb. V. K. formou spolupáchateľstva. Uznesením Okresného súdu v Trnave sp. zn.: Tp/103/2015 zo dňa 14.09.2015 bol obvinený žalovaný vzatý do väzby.

10. Z rozsudku Okresného súdu v Trnave sp. zn.: 9Tk/1/2016 zo dňa 21.12.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.03.2017 súd zistil, že žalovaný bol odsúdený za prečin výtržníctva a obzvlášť závažný zločin vraždy V. K. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 19 rokov. Súčasne súd uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi v 1. rade škodu vo výške 3.906,50 eur. Z odôvodnenie vyplynulo, že žalovaný sa dopustil skutku o vzájomnej dohode so svojim maloletým synom v úmysle usmrtiť V. K. za použitia výkrikov: „zabime ho, zabijem ho, skap ty sviňa“, fyzicky napadli opakovanými údermi rúk a kopmi nôh, najmä do oblasti jeho hlavy, pričom mu na hlavu a krk skákali aj v čase, keď tento už ležal na zemi, čím mu spôsobilo zakrvácanie pod obaly mozgu a do komôr mozgu, krvné podliatiny, jemné kožné odreniny, pomliaždenie krčného svalstva, prelomenie štítnej chrupky, pomliaždenie zápobrušia vľavo v okolí ľavej obličky a ľavého bedrového svalu, v dôsledku ktorých došlo o poškodeného v čase o 03:20 k zlyhaniu centrálnej nervovej sústavy - mozgovej smrti. Majetková škoda vo výške 3.906,50 eur pozostáva z nákladov spojených s pohrebom vo výške 3.684,51 eur a poškodením mobilného telefónu V. K. vo výške 221,99 eur. Neb. V. K. išiel v daný večer odprevadiť s poškodeným T. W. jeho priateľku. Po východe z baru žalovaný zakričal „čo čumíš“ a keď sa T. W. otočil, dostal úder do hlavy v oblasti oka. Sklonil sa, dostal ešte tri rany a kopanec do pišťaly. V. K. zakričal „nabite ho“. Polícia po príchode na miesto našla ležiacieho muža vo veľmi zlom stave, nebolo mu vidno oči, pretože bol opuchnutý, ťažko dýchal a chrčal. Podozrivé osoby tam už neboli, privolali sanitku. Svedkovia popísali nebohého ako priateľského človeka, bez známok agresivity alebo akýchkoľvek konfliktných situácií, nespomenuli si, že by sa niekedy pobil. Svedok, ktorý býva v bytovke s výhľadom na miesto, kde sa stal trestný čin uviedol, že okolo 02:00 sa zobudil na nejaké hlasy, ktoré počul cez otvorené okno. Počul nadávky, slova ako: zabime ho, videl dve postavy jedna kľáčala alebo sedela druhá do niečoho intenzívne kopala. Počul mužské hlasy a hovorili slovami ako: pozri, ukážem ti ako nás učili v škole židov zabíjať, pozri ako mi celý prst vbehol do jeho oka, zabime ho, kop ho do hlavy. Zľakol sa a privolal políciu. Videl dve osoby, vyššia do niečoho búšila a nižšia intenzívne kopala. Skôr ako navigoval policajtov na miesto, kde sa to stalo, tie dve osoby ušli. Ďalší svedok, ktorý sa zobudil v danú noc na krik, videl dve postavy - jednu pevnejšiu a staršiu a jednu štíhlejšiu a mladšiu. Do ležiaceho obaja kopali, pričom videl toho staršieho ako skočil na ležiacu osobu tak, že sa postavil na betónový chodník, odrazil sa a skočil na ležiacu osobu dvoma nohami. Žalovaný podľa výpovedí svedkov pred bitkou pil alkohol a správal sa aj v prítomnosti syna agresívne. V čase skutku mal maloletý syn žalovaného 13 rokov a 5 mesiacov, pričom jeho vzťah k otcovi je silne pozitívny, snaží sa o napodobňovanie a ochraňovanie. Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r.o. vyplynulo, že agresivitu treba pokladať za trvalú osobnostnú črtu žalovaného. Konflikty u neho vznikali najmä v súvislosti s požitím alkoholu. Reakcia na páchaný skutok bola čiastočne kritická, ale viac zameraná na sebaľútosť (zničil život svojmu synovi, jemu samému a jeho rodine). Okrem smrteľných zranení V. K. utrpel aj masívne pomliaždenie spojoviek oboch očí, rozsiahle pomliaždenie spojovky i bielka ľavého oka s vybočením dúhovky so zrenicou na dolných viečkach oboch očí. Na hlavu poškodeného účinkovalo z rôznych smerov násilie veľkej intenzity a razantnosti. Zranenia mohli vzniknúť napr. po dupnutí nohou na oblasť krku. Pri určovaní výšky trestu senát uviedol, že obžalovaný síce vyjadril ľútosť na nad svojím konaním, ale táto mala skôr charakter sebaľútosťi. V prípravnom konaní odmietol vypovedať a na hlavnom pojednávaní kopíroval výpoveď maloletého syna z prípravného konania.

11. Z rozsudku Okresného súdu v Trnave sp. zn.: 37C/100/2005 zo dňa 13.03.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.08.2006 vyplynulo, že manželstvo žalovaného bolo rozvedené, pričom maloletý W. T., nar. XX.XX.XXXX bol zverený do starostlivosti otca, pričom matka bola povinná platiť výživné vo výške 1.500,- Sk mesačne. Rozsudkom Okresného súdu v Piešťanoch sp. zn.: 13P/5/2016 zo dňa 13.05.2016, súd uložil mal. W. T. ochrannú výchovu, pričom zostáva v reedukačnom centre, matka dieťaťa je povinná prispievať sumou 50,- eur mesačne a otec dieťaťa (žalovaný) sumou 100,- eur.

12. Na pojednávaní dňa 17.04.2019 právna zástupkyňa uviedla, že na výsluchu mal. syna žalovaného už netrvá.

13. Bol vypočutý žalobca v 1. rade, ktorý uviedol, že žiadna suma za život syna nie je hodná. Žalovaný aj s jeho rodinou počas trestného konania klamali a zavádzali, ani náznakom neprejavili ľútosť. Pokračujú aj vo vyhrázaní, toto sa udialo aj pred novinármi aj pred svedkami, že sa mu otec žalovaného vyhráždala a jasne deklaroval, že nič nedostaneme. A že to týmto neskončilo a majú na nich páky. Tak ako bol

dobitý jeho syn, to sa málokedy vidí, aj lekárka vykonávajúca pitvu hovorila, že takto dobitý nebývajú ani motorkári. Držali spolu ako rodina, aj V. bol rodinne založený, chodili na ryby, hriby, dovolenky, syn choval zajace, včely, venoval sa viacerým veciam. K udalosti došlo tak, že sa V. zastal chlapca, ktorého T. (ŽV a jeho syn) bili, následne tento ušiel a pustili sa do jeho syna. Došlo aj k tomu, že mal vypichnuté oči, žalovaný ešte povzbudzoval svojho mal. syna, pričom obaja boxovali, aby pokračoval, že sa mu nič nemôže stať. Svedkovia aj počuli, že žalovaný držal jeho syna a chválil sa svojmu synovi - útočníkovi, že mu vošiel prst do oka. Na facebooku mali uložené rôzne fašistické prejavy a je zjavné, že obaja vyznávali túto ideológiu. Nebohý syn mal 23 rokov, mal priateľku, s ktorou sa chcel oženiť po vysokej škole, oznámili im, že sa chcú zasnúbiť a 2 dni pred smrťou si objednávali nábytok. Tešili sa aj na vnúčatá, ale namiesto toho už nemajú ani syna. Syn vyštudoval Elektrotechnickú školu, vedel opraviť aj traktor. Mal vzťah ku všetkému, ako rodina si pomáhali so všetkým, aj riady s ním umýval. Prišiel o všetkých priateľov, lebo nie je schopný sa s nikým rozprávať. Nevládze o tom hovoriť. V súčasnosti berie antidepressíva 3 x denne a vyššiu dávku nesmie mať, aby neprišiel o prácu. Dobitého syna stále vidí pred sebou, nevie si spomenúť, aký pred týmto bol. K pohľadávke otca žalovaného voči žalovanému uviedol, že má za to, že táto je vymyslená a to už v čase keď bol žalovaný vo väzení. Čo sa týka peňazí, o to nejde, že by otec žalovaného vyplatil nejakú obmedzenú sumu, chce aby žalovaný cítil celý život, čo urobil a radšej nech spláca po 100,- eur, než by mal pristúpiť na dohodu s jeho otcom, ktorý klame. Čo sa týka mal. syna žalovaného, bol vychovávaný k násiliu a majú dôvodné obavy, či on alebo žalovaný ak bude prepustený, neublížia ich rodine, lebo tak sa vyhrážajú. Do spisu založil foto v počte kusov 6, z ktorých jedna zachytáva neb. syna na fotografii, keď ešte žil a ostatné fotografie sú stav, keď ho žalovaný usmrtil a vidieť rozsah tých zranení, doslova mal zlomený krk. Na otázky právnych zástupcov uviedol, že po smrti syna bol PN, mal aj dovolenku, bolo aj obdobie, kedy sa chcel zabiť. So synom žili v spoločnej domácnosti, po 1. ročníku vysokej školy študovať prestal a pracoval s spoločnosťou SEMICRON a následne v inej spoločnosti, ktorá sa venovala chladiacim zariadeniam a klimatizáciám. Odškodné voči štátu z titulu obetí trestných činov si uplatnil. Už si presne nepamätám koľko bolo vyplatené, asi 18.000,- eur. Trvá na tom, že sa mu žalovaný nikdy neospravedlnil. V trestnom konaní mu bola prisúdená náhrada vo výške 3.906,50 eur. Žalovaný platil po 100,- eur a potom prišlo 1.500,- eur, spolu to môže byť okolo 2.000,- eur. Na pojednávaní dňa 18.12.2019 ešte dodal, že počas celých všetkých tých pojednávaní, ani po nich sa mu žalovaný osobne neospravedlnil, ani písomne sa mu neospravedlnil, jedine v tom 3-4 riadkovom liste od pani advokátky, že ona preberá za neho nejaké tie finančné alebo aké veci, bolo napísané, že voľačo je nám ľúto a bude Vám splácať. Ale on osobne nie. Ohľadom svojho zdravotného stavu uviedol, že začal navštevovať neurológa, po nejakej dlhšej liečbe sa cítil aj tak stále horšie a horšie, nechcel ísť k „cvokárovi“.

14. Na pojednávaní dňa 17.04.2019 bola vypočutá aj žalobkyňa v 2. rade, ktorá uviedla, že od tej doby, čo im zabili V., tak má problémy, nemôže spať, chodí po dome, keď zastaví auto pred domom, vždy pozerá, kontroluje kľučky, má strach. Na jej podnet museli dať namontovať v dome aj kamery, nemôžem od tej doby v klude spať. Začali jej vlasy vypadávať, postupne chodila k lekárke. Potom postupne začali migrény, bolesti hlavy, aj bola u neurológa. Bolesti sa nedali znášať, jedna polovica hlavy ju bolela, lekár povedal, že to má zo stresu. Zhoršil sa jej aj zrak rapídne, taktiež jej predpísali antidepressíva. Večer sa bojí vychádzať z domu, čo má strach, že za ňou niekto príde a že ju kopne, alebo pichne nožom. Jej synovia sa narodili rok aj štvrt' rozdiel medzi nimi. Mala ich po sebe. Odmalička chodili spolu do škôlky, do školy. Ozaj robili všetko spoločne, ako manžel hovorí. Na výlety chodili, bylinky chodili zbierať, keď boli malí do lesa. Oni poznali každú jednu bylinku, na ryby spolu chodili, na hriby. Učili ich poslušnosti, oni sa nikdy nepobili, ani V. sa nebil, nikdy. Všetko sa snažili robiť spolu, tak ako rodina. Našiel si tú R., mysleli si, že ozaj tie vnúčatá budú. Boli sme šťastní, ona je tiež slušné dievča zo slušnej rodiny, tak nás to potešilo. V. bavili, ako hovoril muž, tie traktory, elektronika, opravovať všetko. V. zas inklinoval k prírode, jeho také veci nebavia, ako autá opravovať. On zas inšie robí. Každí boli iní, ale mali sa radi, boli stále pri sebe. Aj von chodievali spolu. Na otázky právnych zástupcov uviedla, že pracuje v T. ako opatrovatelka. Odškodné od štátu si uplatnili všetci traja, manžel a ona dostali spolu dostali 19.000,- eur, každý po 8.500,- eur.

15. Na pojednávaní dňa 18.12.2019 bol vypočutý žalobca v 3. rade, ktorý uviedol, že s bratom spolu trávili skoro každý deň, spolu bývali, mali spoločných kamarátov od malička, už od ulice ako sa hrávali až po teraz, aj s nimi stále chodievali von. Fungovali stále spolu, počítačové hry spolu hrávali, von do lesa chodili spolu, na hriby, na ryby spolu chodievali, o všetko sa aj doma starali. Vekový rozdiel medzi nimi bol 1 rok. Na otázky právnych zástupcov odpovedal, že fungovali ako rodina, a teraz sa to úplne všetko narušilo. Je to úplne všetko inak. Aj inak rozmýšľa, všetko, všetko sa zmenilo. V súčasnosti pracuje.

Aj vtedy pracoval, aj kvôli tomu zmenil robotu, lebo tam bolo strašne veľa ľudí a nedokázal sa s tými ľuďmi ani sa pozeráť na nich, oni sa chceli pýtať rôzne otázky. Robil vo firme, kde bolo veľa ľudí a on to psychicky nezvládal, bola príležitosť, že po novom roku môže ísť do inej práce, kde bude robiť so zvieratami, má tam dvoch kolegov a to je o moc lepšie pre neho, než s tými ľuďmi. Nenavštevoval, ani nechce ísť k psychológovi. Si to všetko dokáže sám usporiadať, ale znášal to psychicky dosť zle. Aj problémy so spánkom má, bojí sa ľudí, má strach keď sú ako partia kamarátov, príde medzi nich voľakto iný, on sa zastaví, pýtajú sa ho otázky a on nedokáže odpovedať na normálne otázky človeku, ktorého nepozná. Nedokáže sa zapojiť do debaty s cudzími ľuďmi, úplne sa mu zmenilo vnímanie, vyprávanie s cudzími osobami, všetko.

16. Dožiadaným Okresným súdom v Trnave bol pod sp. zn.: 39Cd/1/2019 dňa 19.09.2019 vykonaný výsluch žalovaného, ktorý sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS R., pričom tento uviedol, že mu je veľmi ľúto ako to dopadlo, myslí na to každý deň a je ochotný splácať určitú sumu, ale nie takú vysokú ako žiadajú žalobcovia. Uviedol, že sú voči nemu vedené dve alebo tri exekúcie, jednu z nich má aj voči otcovi, ktorý mu požičal 20.000,- eur, na byt, keď mu ho banka chcela zobrať, lebo nesplácal úver.

17. Zo spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn.: 14C/222/2016 súd zistil, že žalobou podanou na súd dňa 31.10.2016 sa H. T. (otec žalovaného) domáhal voči žalovanému zaplata sumy vo výške 20.000,- eur s prísl. na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 05.08.2014.

18. Elektronickým podaním doručeným súdu dňa 17.12.2019 právna zástupkyňa žalovaného predložila Posudok na trhovú hodnotu bytu vo vlastníctve žalovaného vypracovaný realitnou kanceláriou dňa 26.09.2018, z ktorého vyplýva odhadovaná trhovú hodnotu bytu v rozpätí od 48.000,- eur do 50.000,- eur. Ďalej predložila kópie ústrižkov poštovních poukazov, z ktorých vyplývajú platby žalovaného v prospech žalobcu v 1. rade v celkovej sume 2.050,- eur za obdobie 26.06.2017 do 22.09.2017.

19. Z výplatnej pásky žalovaného za mesiac august 2019 je zrejmé, že jeho čistá mzda je vo výške 223,38 eur, z toho výživné je vo výške 42,04 eur.

20. Zo zdravotného nálezu žalobcu v 1. rade zo dňa 10.12.2019 V. Z. D. - psychiatrická ambulancia je zrejmé, že u žalobcu v 1. rade po prekonanej traume dochádza k rozvoju depresívnej poruchy, absolvoval neurologické vyšetrenia pre pretrvávajúce bolesti kĺbov, svalov, zvýšenú únavu, po smrti syna má zhoršený stav. Bola mu nasadená liečba medikamentami, odporúčaný kľudový režim a intervenencie psychiatrom.

21. Právny zástupca žalobcov na pojednávaní dňa 18.12.2019 namietol, že zo stranu žalovaného bolo žalobcovi v 1. rade titulom majetkovej ujmy zaplatené posledný krát 22.09.2017 a odvtedy žiadna platba neprišla. Zvyšok sa podmieňoval späťvzatím exekúcie. Čo sa týka posudku na trhovú hodnotu bytu, je absolútne irelevantný pre toto konanie pretože, ak by to malo nejakú súvislosť s tým, že aká výška by mala byť priznaná žalobcom a odvíjajúca sa od hodnoty bytu, v tom prípade potom hocikto iný, ktorý spraví totožný skutok by sa mohol spoliehať na to, že nemá nič a nebude musieť zaplatiť žiadnu majetkovú ujmu.

22. Právna zástupkyňa žalovaného argumentovala, že nález od psychiatra je účelový dôkaz, žalobca v 1. rade ako pacient bol v liečbe psychiatra podľa potvrdenia až od 11.12.2018, viac ako 3 a pol roka po traumatizujúcej udalosti. Jednou z okolností, ktorú musí súd v tomto konaní skúmať, sú aj majetkové a zárobné pomery ŽV, teda hodnota jediného majetku, ktorý má žalovaný, môže súdu v tomto smere pomôcť. Taktiež je nesprávne tvrdenie, že žalovaný nespláca pohľadávku, je zrejmé, že ešte pred začatím samotnej exekúcie zaplatil sumu 2.050,- eur a s prehľadom s ústavu na výkon trestu odňatia slobody R., kde žalovaný si odpykáva trest je zrejmé, že sú mu pravidelne strhávané zrážky za účelom exekúcie, ktorá je vedená žalobcom v 1. rade na pohľadávku priznanú mu v trestnom konaní a to vo výške cca okolo 17,- eur mesačne priamo z jeho mzdy. Žalobcom v 1. a 2 rade bolo poskytnuté odškodnenie štátom. Súd okrem iného musí skúmať aj postoj žalovaného. Tvrdím, že žalovaný prejavil ľútosť aj pri svojom výsluchu a tiež sa aj písomne ospravedlnil žalobcovi v 1. rade. Súd musí zväžiť aj formu satisfakcie voči žalobcom, ktorou nesporne je odsudzujúci rozsudok okresného súdu Trnava, kde bol žalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 19 rokov, ktorý vykonáva v

ústave s maximálnym stupňom stráženia, plus mu bol uložený ešte 2-ročný dohľad probačný. Toto podľa jej názoru je tiež značná satisfakcia pre pozostalých.

23. Súd nevykonával dôkazy - listiny z exekučného spisu Ex12293/2017, ktorý sa týka pohľadávky žalobcu v 1. rade voči žalovanému, ktorá mu bola priznaná v trestnom konaní titulom majetkovej škody (náklady pohrebu a vecné náklady) - z dôvodu nadbytočnosti. Pokiaľ právna zástupkyňa žalovaného namietala, že obsahom spisu mal byť jej list v mene žalovaného, ktorý obsahoval aj ospravedlnenie, súd má za to, že žalovaný mal možnosť doložiť listinný dôkaz do spisu k okolnostiam predmetu sporu, bol vypočutý a mal možnosť uviesť skutočnosti, ktoré považoval za potrebné. Pre súd ostatne nie je smerodajné, či sa v mene žalovaného ospravedlnila žalobcom jeho právna zástupkyňa, nakoľko sprostredkované ospravedlnenie postráda svoj význam.

24. Podľa § 11 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

25. Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

26. Podľa § 13 ods. 2 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

27. Podľa § 13 ods. 3 OZ, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

28. Podľa čl. 15 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na život. Ľudský život je hodný ochrany už pred narodením. Nikto nesmie byť pozbavený života.

29. Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

30. Podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

31. Ľudský život je nenahraditeľný a neoceniteľný peniazmi.

32. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn.: 2Cdo/93/2008, ak medzi fyzickými osobami existujú sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, môže porušením práva na život jednej z nich dôjsť k nedovolenému zásahu do práva na súkromie druhej z týchto osôb. Takýmto protiprávnym zásahom tretej osoby do práva na súkromie, resp. práva na rodinný život môže byť ďalšiemu účastníkovi vzťahu spôsobená taká ujma, ktorá mu čiastočne alebo úplne bráni naplno naplňovať jeho citové potreby, t.j. nemajetková ujma postihujúca inú ako majetkovú sféru osobnosti, sféru osobnostnú, ku ktorej nepochybne patrí aj citová (emocionálna) ujma. Ak dôjde k smrti jedného z členov rodinného vzťahu, pozostalá osoba môže utrpieť citovú ujmu vo forme šoku, smútku zo straty blízkej osoby a takisto aj spoločensťva (vzťahu) s blízkou osobou. V predmetnej veci mal súd za preukázané, že žalovaný zavraždil V. K., syna a brata žalobcov v 1. až 3. rade. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že medzi žalobcami v 1. a 2. rade, ako rodičmi a ich nebohým synom boli silné citové väzby, žili v spoločnej domácnosti, ako rodina si pomáhali, trávili spolu čas, starali sa o seba, mali spoločné aj voľnočasové aktivity, chodili do prírody, na ryby atď. Ako rodičia sa tešili zo vzťahu svojho syna, očakávali, že sa v budúcnosti stanú starými rodičmi. Násilná smrť syna ich zasiahla spôsobom, ktorý navždy pozmenil ich život, prežívanie súčasnosti, vnímanie budúcnosti ako aj spomienky na minulosť (napr. spomienky na dobitú tvár syna a neschopnosť spomenúť si ako vyzeral pred tým). Pokiaľ ide o brata nebohého - žalovaného v 3. rade, tento takisto žil s bratom v jednej domácnosti, s prihliadnutím na malý vekový rozdiel medzi nimi trávili spolu veľa času, mali spoločných kamarátov, boli si navzájom kamarátmi nielen bratmi.

33. Absencia vyjadrenia podrobnejších a ustálených normatívnych kritérií v akej výške patrí náhrada nemajetkovej ujmy v prípade treťou osobou spôsobeného usmrtenia blízkej osoby vedie k tomu, že jej posúdenie súdmi voľnou úvahou je vyjadrené mnohokrát markantne rozdielne do výšky niekoľko desiat tisíc eur. V praxi sa častejšie vyskytujú prípady úmrtia blízkej osoby následkom dopravných nehôd, kde zavinenie s následkom smrti spočíva obvykle v nedbanlivosti vodiča. Z prehľadu priznaných súm titulom nemajetkovej ujmy prejednávanych slovenskými súdmi, ktorý bol publikovaný s Bulletinom slovenskej advokácie č. 9/2017 v rámci článku JUDr. Roberta Šorla, PhD.: Náhrada nemajetkovej ujmy (bolestné za smútok) pozostalého príbuzného, Stav a východiská 1. časť, je zrejmé, že rozsah priznaných súm sa pohybuje od 4.000,- eur (priznané manželke, dopravná nehoda, prechod do protismeru, smrť spolujazdca Okresný súd Prievidza, sp. zn.: 16C/121/2012, v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín, sp. zn.: 17Co/736/2013) až po sumu vo výške 70.000,- eur manželovi a dvom maloletým deťom po 100.000,- eur (spôsobená smrť chodcovi na prechode, jazda pod vplyvom alkoholu, rozhodnutie Okresnému súdu Nové mesto nad Váhom sp. zn.: 7C/151/2008 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne sp. zn.: 6Co/810/2014).

34. Pri nahliadnutí do rozhodnutí českých súdov, súd len pre porovnanie príkladmo uvádza z Databázy judikatury k náhradě újmy na zdraví (www.datanu.cz <<http://www.datanu.cz>>), napríklad priznanú čiastku rozhodnutím Vrchního soudu v Praze sp. zn.: 7To/1/2017 vo výške 1.000.000,- CZK (pri prepočte kurzom 25,50 CZK = 1,- EUR) 39.215,- eur pozostalej matke 25 ročného syna usmrteného bodnutím noža, ktorá následkom prežitej tragédie užíva antidepresíva. Odsúdený sa k činu priznal, skutok oľutoval a niekoľkokrát sa ospravedlnil. Otcovi bola priznaná suma 800.000,- CZK (31.372,- eur) a bratovi 500.000,- CZK (19.607,- eur). Obdobne pri násilnom trestnom čine v úmysle obohatiť sa bol usmrtený 21 ročný muž úderom palicou do hlavy a následnými údermi bolo rozhodnutím Vrchního soudu v Praze sp. zn.: 8To/23/2014 priznaná čiastka 2.305.000,- CZK (90.392,- eur) pozostalej rodine, a to matke, trom sestrám a otcimovi.

35. V danom prípade však súd nemôže o výške nemajetkovej ujmy rozhodovať striktnie podľa „tabuľky“, akoby vo vákuu rozhodovacej praxe súdov v obdobných veciach, musí zohľadniť okolnosti traumatizujúcej udalosti, ktorá zanechala v životoch pozostalých trvalú traumu. V danom prípade súd zohľadnil zavrhnutiahodný spôsob, ktorým došlo k usmrteniu V. K.. Z odsudzujúceho rozsudku, najmä výpovedí svedkov vypočutých v trestnom konaní vyplynulo, že žalovaný sa dopustil fyzického násillia bez zjavnej príčiny alebo provokácie, pod vplyvom alkoholu. Neb. V. K. prišiel o život po tom, ako vyzval žalovaného, aby nebil T. W., ktorý bol žalovaným fyzicky napadnutý. Okrem smrteľných zranení V. K. utrpel aj masívne pomliaždenie spojoviek oboch očí, rozsiahle pomliaždenie spojovky i bielka ľavého oka s vybočením dúhovky so zrenicou na dolných viečkach oboch očí. Na hlavu poškodeného účinkovalo z rôznych smerov násillie veľkej intenzity a razantnosti. Zranenia mohli vzniknúť napr. po dupnutí nohou na oblasť krku. Z výpovedí privolaných príslušníkov policajného zboru je zrejmé, že V. K. v čase ich príchodu, teda po tom ako žalovaný a jeho mal. syn (spoluútočník) z miesta činu ušli a nechali V. K. bez pomoci, ešte žil, je teda nepochybné že bolesti a trauma trvali až do jeho smrti po prevoze sanitkou, keď zraneniam podľahol. Tieto okolnosti sa nepochybné premietli nielen do spomienok na syna a brata, ale aj vnímania ochudobnenej budúcnosti žalobcov, ktorí boli najbližšou rodinou nebohého. Tu súd zdôrazňuje, že traumatizujúcou je nielen strata milovaného dieťaťa a súrodenca, ale aj myšlienky na to, akým spôsobom prišiel o život a vytrpené bolesti a strach. Nemožno opomenúť ani to, že konanie žalovaného nebola nehoda, fyzický útok nebol motivovaný pomstou, majetkovým prospechom, alebo predchádzajúcim konfliktom s V. K., vo svojej podstate išlo o úmyselné usmrtenie človeka s cieľom spôsobiť čo najväčšiu možnú bolesť a súdiac podľa výkrikov, ktoré počuli svedkovia (napr. zabime ho, zabijem ho, skap ty sviňa, pozri ako mi celý prst vbhol do jeho oka) vykazujúce znaky vyžívania sa vo fyzickom útoku. Obzvlášť súd zohľadnil aj tú skutočnosť, že pri skutku bol prítomný maloletý syn žalovaného, ktorý sa útoku zúčastnil (v tom čase len trinásťročný) a podľa výpovedí svedkov bol k fyzickým atakom vyzývaný zo strany žalovaného (pozn. napr. výkrik „kop ho do hlavy“). Z výpovedí žalobcov v 1. a 2. rade má súd za to, že pocity straty a márnosti zo smrti syna sú ešte umocnené obzvlášť odsúdeniahodným spôsobom, ako došlo k vražde V. K. za prítomnosti a asistencie maloletého dieťaťa (takisto syna) žalovaného.

36. V nadväznosti na uvedené sa súd s výškou nemajetkovej ujmy vysporiadal tak, že rodičom nebohého, t.j. žalobcom v 1. a 2. rade priznal jej náhradu v požadovanej výške - 40.000,- eur. Bratovi nebohého - žalobcovi v 3. rade náhradu nemajetkovej ujmy súd znížil na sumu 35.000,- eur s prihliadnutím na diferenciáciu vzťahu žalobcu v 3. rade k žalovanému (brat - brat) v porovnaní so

vzťahom rodič - dieťa. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. Tu súd vychádzal z toho, že strata dieťaťa je jednou najbolestnejších tráum v živote človeka, ktorý podstatnú časť svojho života venoval starostlivosti a výchove svojho potomka, pričom táto strata je neodčiniteľná a nedá sa ničím nahradiť. S prihliadnutím na vek žalobcov v 1. a 2. rade títo ostali ochudobnení o možnosť pociťovať pomoc od syna v starobe, takisto naplnenie titulom uplatnenia syna v živote, prípadne radosti z jeho rodiny, ktorú si nikdy nezaloží a nikdy sa nerozrastie. Strata súrodenca je bolestivá udalosť v živote človeka, ktorá doživotne poznačila život žalobcu v 3. rade, avšak s prihliadnutím na vek žalobcu v 3. rade a jeho vzťah s bratom, možno očakávať, že tento má možnosť na plnohodnotnejšie naplnenie života do budúcnosti, založiť si vlastnú rodinu a vytvárať tak nové väzby a vzťahy. Osobitne súd poukazuje na zlý psychický stav žalobcov následkom prežitej tragédie, ktorá u žalobcu v 1. rade vyústila k liečbe v psychiatrickej ambulancii, u žalobkyne v 2. rade k zdravotným problémom a zvýšenej náchylnosti k strachu a obavám a úzkosti, v neposlednom rade u žalobcu v 3. rade, kde sa trauma prejavila v problémoch v komunikácii s ľuďmi s následkom potreby zmeny pracovného prostredia a ťažkosťami v nadväzovaní sociálnych kontaktov.

37. K procesnej obrane žalovaného:

38. Pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy súd zohľadňuje aj formu morálnej satisfakcie žalobcov prostredníctvom ľútosti žalovaného. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu v Trnave sp. zn.: 9Tk/1/2016 vyplynulo, že pri určovaní výšky trestu senát konštatoval, že obžalovaný síce vyjadril ľútosť nad svojím konaním, ale táto mala skôr charakter sebaľútosti. Súd skúmal aj správanie žalovaného od momentu, keď mu boli doručené žaloby vo veci 9C/23/2016 a 7C/12/2018 a nebolo možné badať žiadnu snahu žalovaného úprimne oľutovať svoj skutok priamo žalobcom. Slová ľútosti síce boli obsahom písomných vyjadrení, avšak tieto boli koncipované a podpísané právnu zástupkyňou žalovaného. To isté platí o liste, ktorý sa mal nachádzať v exekučnom spise Ex12293/2017. Je úplne bezvýznamné, či právna zástupkyňa, hoci v zastúpení svojho klienta, vyjadrí v jeho mene ľútosť nad spáchaným skutkom. Tak isto, pri vylúčení žalovaného dožadným súdom, tento síce vyjadril ľútosť, avšak z pohľadu súdu je takisto bez významu, keď tak urobil pred právnym zástupcom žalobcov. Súd nezistil, že by bola prítomná akákoľvek snaha žalovaného osobne oľutovať skutok alebo odčiniť tragický následok a súčasne adresovať svoju ľútosť priamo žalobcom.

39. Pokiaľ ide o samotný odsudzujúci rozsudok, a teda uložený trest odňatia slobody v trvaní 19 rokov žalovanému, ktorý podľa právnej zástupkyne žalovaného má byť vnímaný ako určitý spôsob satisfakcie žalobcom, tu sa súd síce stotožňuje s tým, že uložený trest môže byť vnímaný ako čiastočná satisfakcia žalobcov, avšak trest odňatia slobody slúži primárne na ochranu spoločnosti pred ďalším páchaním trestnej činnosti odsúdeného a súčasne slúži k náprave žalovaného. Uloženie trestu odňatia slobody si však nemožno zamieňať s odškodnením pri zásahu do osobnej sféry pozostalých. Ako satisfakcia v prospech žalobcov je nedostatočná a nevylučuje sa s kompenzáciou formou náhrady nemajetkovej ujmy.

40. Pokiaľ ide o príjem žalovaného, súd akceptuje, že žalovaný má vo výkone trestu odňatia slobody limitovaný príjem. Nemožno však opomenúť, že do výkonu trestu sa žalovaný dostal vlastnou vinou a preto jeho nízky príjem nemožno hodnotiť žalovanému ku prospěchu. Vzhľadom na vek žalovaného, tento sa po prepustení z výkonu trestu môže riadne zamestnať. Súčasne, žalovaný vlastní 3 - izbový byt, ktorý následkom výkonu trestu neužíva a z pohľadu súdu nie sú vylúčené ani príjmy z prenájmu.

41. Súd zohľadnil aj obranu žalovaného založenú na výške majetku v jeho vlastníctve, t.j. 3 - izbový byt, pričom argumenty žalovaného spočívali v tom, žiadaná nemajetková ujma prevyšuje hodnotu bytu, čo by pre žalovaného bolo likvidačné. Tu súd zdôrazňuje, že výška priznanej nemajetkovej ujmy v súhrnnej výške 115.000,- eur nijakým spôsobom nevybočuje z rámca obvykle priznávaných súm pri odškodnení pozostalých osôb a je ekvivalentom hypotéky bežného občana. Súd nevidí dôvod na to, aby zvýhodňoval žalovaného tým, že by nemajetkovú ujmu krátil podstatným spôsobom len z toho dôvodu, že žalovaný nevlastní majetok vo väčšej miere. Uvedené by malo za následok pokrivenie aplikácie princípu spravodlivosti, ktorý súdu ukladá konať bez výnimky rovnako podľa Ústavy SR a zásad formulovaných Civilnom sporovom poriadku. Následkom by bolo pomínutie zábran osôb páhajúcich trestnú činnosť v domnení, že pokiaľ sú nemajetní, nehrozí následok spočívajúci v odškodnení následkov ich konania, medzi ktoré možno zahrnúť aj poskytnutie nemajetkovej ujmy.

42. Pokiaľ ide o odškodnenie žalobcov zo strany štátu poskytované obetiam trestných činov, podľa názoru súdu je bez úplne bez významu, či žalobcovia boli odškodnení tretím subjektom, pokiaľ nejde o

satisfakciu poskytnutú zo strany žalovaného. Takto poskytnuté plnenie nemožno „započítavať“ na nárok žalobcov, ktorým sa domáhajú nemajetkovej ujmy od žalovaného. Opačná úvaha by viedla k popretiu účelu inštitútu nemajetkovej ujmy následkom smrti blízkej osoby.

43. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Podľa výsledku konania ako celku bol úspech žalobcov v 1. a 2. rade v rozsahu 100% (výrok IV). Hrubý úspech žalobcu v 3. rade bol vo výške 87,50%, keď žalobca v 3. rade sa podanou žalobou domáhal zaplata sumy 40.000,- eur a súd zaviazal žalovaného na zaplata sumy vo výške 35.000,- eur (t.j. hrubý úspech žalovaného 12,5%), t. j. žalobca v 3. rade má celkový úspech vo veci 75 % (výrok V.).

46. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podľa § 355 ods. 1 CSP podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Piešťany.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku).